

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 005475 17 Квлз
Бања Лука, 22.11.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Обрена Бужанина, Даниеле Миловановић, Даворке Делић и Мерсиде Бјелобрк као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Д.Т. због кривичног дјела – ратни злочин против цивилног становништва – из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, одлучујући о захтјеву за заштиту законитости браниоца осуђеног, адвоката М.Д. из Т., изјављеном против правоснажне пресуде Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005475 17 Кж од 27.04.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.11.2017. године, донио је

П Р Е С У Д У

Уважава се захтјев за заштиту законитости браниоца осуђеног Д.Т., те се укида пресуда Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005475 17 Кж од 27.04.2017. године и предмет враћа другостепеном вијећу овог суда на ново одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005475 16 К од 01.02.2017. године, а која је потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005475 17 Кж од 27.04.2017. године, оглашен је кривим Д.Т. због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: КЗ СФРЈ), те осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 3 (три) мјесеца. Обавезан је да плати трошкове кривичног поступка у износу који ће бити одређен посебним рјешењем, а оштећени М.Н. је са имовинскоправним захтјевом упућен на парницу.

Против првоснажне пресуде Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005475 17 Кж од 27.04.2017. године, захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев) је благовремено поднијела бранилац осуђеног М.Д. из Т., због повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), с приједлогом да се захтјев уважи и правоснажна пресуда преиначи ослобађањем Д.Т. од оптужби или у цјелости укину првостепена и другостепена пресуда и предмет врати на поновно одлучивање, односно укине другостепена пресуда и предмет врати том суду на поновно суђење.

У одговору на Захтјев републички јавни тужилац Б.М. је оспорио основаност Захтјева и предложио да се исти као неоснован одбије.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, примјеном одредби члана 354. ЗКП РС, ограничио на испитивање само оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из слиједећих разлога:

Захтјев за заштиту законитости се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС (која се манифестује у повреди права на одбрану), а уз ограничења прописана у ставу 2. и ставу 3. овог члана. Тим ограничењима је искључена могућност улагања овог правног лијека ако није изјављена жалба на првостепену пресуду, а на наведене повреде материјалног и процесног закона се није могуће позивати у Захтјеву, ако нису биле изнесене у жалби (осим ако се ради о повреди учињеној у жалбеном поступку). Осим тога искључена је могућност улагања овог правног лијека против пресуде Врховног суда донесене у трећем степену.

У конкретном случају поднесеним Захтјевом као основ побијања правоснажне пресуде означена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС која је, према аргументима у образложењу Захтјева, учињена у жалбеном поступку тако што другостепени суд у образложењу побијане пресуде није цијенио и образложио наводе одбране изнесене у жалби којима је указано на разноврсне форме битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. ЗКП РС.

Захтјев је основан.

Наиме, у погледу жалбеног приговора заснованог на тврдњи да је првостепени суд починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка а) ЗКП РС на начин што је у изрицању пресуде учествовао судија који није учествовао на главном претресу, побијана пресуда није цијенила и образложила жалбене аргументе одбране изнесене у прилог ове тврдње. На тај начин је, због одсуства разлога у погледу ових чињеница од одлучног значаја за оцјену основаности тврдњи о почињеном наведеном облику битне повреде одредаба кривичног поступка, у другостепеном поступку повријеђено право на одбрану оптуженог, у чему се манифестује битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Тако се, одлучујући о наведеном приговору другостепени суд позвао на разлоге рјешења овог суда број 12 0 К 005475 17 Кж од 11.04.2017. године којим је одбијена као неоснована жалба браниоца оптуженог изјављена на рјешење о исправци пресуде у сегменту састава вијећа (којим је поред предсједника вијећа, судије Менсура Џонлића, члана вијећа судије С.Б., као члан вијећа наведена судија Драгана Симанић умјесто судије Зорана Џиде, који је омашком у уводу пресуде означен као члан вијећа). Тим разлозима се указује на писмени записник од 01.02.2017. године о објављивању првостепене пресуде из којег произлази да је предсједник вијећа Менсур Џонлић, а чланови вијећа судије Седика Бајић и Драгана Симанић, у ком саставу је вијеће било и на главном претресу од 23.01.2017. године, те истиче да је у судници првостепеног суда обезбјеђено само аудио снимање главног претреса и осталих процесних радњи у кривичном поступку, а не и видео снимање.

Међутим побијана пресуда се, како произлази из разлога у образложењу, није одредила према приговорима одбране, који су посебно апострофирани на сједници другостепеног вијећа, којим тврди да писани записник са изрицања првостепене пресуде није у сагласности са аудио записом према којем предсједник вијећа није поименично навео чланове вијећа (објавио је да је „вијеће комплетно“ те да је „ово вијеће провело комплетан поступак“), наглашавајући да једино видео запис мора бити цијењен као аутентичан и тачан. Истрајавајући у тврдњи да је на објављивању пресуде као члан вијећа учествовао као судија предсједник суда Зоран Цида, а не судија Драгана Симанић (која је била члан вијећа на главном претресу) одбрана истиче да то могу потврдити лица која су присуствовала објављивању пресуде и то птужени Д.Т., свједок Н.О. и представник ОСЦЕ-а, предлажући да се исти саслушају на ту околност, а на исту околност је предлагано да се прибави видео запис са ходника Окружног суда у Бијељини испред суднице у којој је објављена пресуда.

Надаље исти облик битне повреде одредаба кривичног поступка је починио другостепени суд пропуштајући да одговори на жалбени приговор којим се тврди да је првостепени суд починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) ЗКП РС која се огледа у прекорачењу оптужбе, када је у изреци пресуде додао елементе предметног кривичног дјела, а које оптужница не садржи, који се манифестују у проузроковању обојици оштећених тјелесних повреда у виду убоја и модрица по леђима, а В. и крварења у предјелу главе и лица. На ову жалбену тврдњу о прекорачењу оптужбе као чињеници од одлучног значаја другостепена пресуда није дала разлоге уопште. Истина у оквиру приговора чињеничној основи првостепене пресуде другостепени суд је одбио као неоснован жалбене приговоре одбране којим су негиране било какве повреде код оштећених критичног догађаја, позивајући се при томе да је повреде описане у изреци пресуде суд утврдио на основу исказа оштећених у истрази и на главном претресу, међутим при томе је (захтјевом се апострофира), побијана пресуда није уопште цјенила изведене доказе одбране који поткрепљују наведену жалбену тврдњу, прецизирајући да су у питању искази свједока М.Ш. и Б.Г., те видео снимак са размјене од 13.08.1992. године.

Из наведеног, према разлозима у образложењу побијане пресуде, произлази да другостепени суд није размотрио и образложио све релевантне жалбене приговоре изнесене у прилог тврдње о почињеним, напријед наведеним, облицима битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. ЗКП РС, у поступку доношења и писмене израде првостепене пресуде.

У наведеним мањкавостима другостепене пресуде садржана је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се огледа у повреди права на одбрану, ради чега је овај суд уважио као основан Захтјев браниоца осуђеног Д.Т., те укинуо пресуду Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 005475 17 Кж од 27.04.2017. године и предмет враћа другостепеном вијећу овог суда на ново одлучивање.

У поновном поступку другостепени суд ће одлучујући о жалбама браниоца оптуженог и окружног јавног тужиоца у Бијељини, изјављеним на пресуду Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 005475 16 К од 01.02.2017. године, отклонити повреду поступка на коју је указано овим рјешењем, тако што ће, између осталог размотрити и оцијенити тврдње жалбе браниоца оптуженог у погледу учињених напријед наведених облика битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. ЗКП РС, а по

потреби у вези са жалбеном тврдњом о повреди поступка из тачке а) цитиране законске одредбе, поступити на начин предвиђен одредбом члана 317. став 2. ЗКП РС.

Одлуку донесену по жалбама ће, у зависности од резултата оцјене свих релевантних жалбених приговора, образложити примјеном одговарајућих одредби ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић